

ADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

03 Aralık 2016

2354 ŞENEL, Süleyman. Ottoman türkü. *Writing the
Türkü
131128* history of "Ottoman music". Ed. Martin Greve;
translations by Efsan Oguz, Martin Greve, Onur
Nobrega. Würzburg: Ergon Verlag Würzburg in
Kommission, 2015, (Istanbul Texte und Studien,
33), pp. 195-209. Turkish folk songs.

191128 TÜRKÜ
KORAN DESTAN

10 OCAK 1996

ARAŞTIRMACI
TEZİN ADI

: Yazar Küçük
Doğu Karadeniz'de Ezkiya ve
Katabaylara Art Çıktı ve Destanlar

TÜRÜ
DANIŞMAN
ÜNİVERSİTE ve BÖLÜM

: Y. Lisans
: Seynelabidin Makas
: 19 May. 11. Mahiyat Fak.

BİTİŞ TARİHİ
BASILDIĞI YER-TARİH

: 1988

veya

Sos. Bil. Ens. Samsun

BULUNDUĞU KÜTÜPHANE :

DN: 149.189 398.22
Küt. D

31 ARALIK 1993

Sevda KUMANDAŞ

191128 TÜRKÜ

Musiki Tarihi

Yüksek Lisans Tez

Trebzon ve Ordu Yöresinin Türkülerinin Melodik ve Folklorik Açısından İncelenmesi

Danışmanı: Yrd. Doç. Dr. Gökten AY

Erciyes Univ. Mahiyat Fak.
Tarih: 12

08 OCAK 1996

- 180453 SARAYBOSNA - 191128 TÜRKÜ -

Tez başlığı : Sarayev (Saray-Bosna) Kütüphanelerindeki Yazmalarda Türküler.

Danışman : Prof. Dr. Ali Alparslan. İ.Ü. Ed. Fak. S. Dil - Ed. Dok

Tezi hazırlayan : Mahdi Hasan. Ens. no : 16. Tarih : 1987.

191128

TÜRKÜ

-
- 1 MEHMET AKİF KORKMAZ, Türkü türü ve Doğu Karadeniz türkü kültürü, Hacettepe Üniversitesi, Yüksek Lisans, 2006

 - 2 MEHMET ÇEVİK, Türkü kültüründe değişim süreci ve Musa Eroğlu, Gazi Üniversitesi, Doktora, 2012

 - 3 MELİHA KILIÇ, Metin ve icra bağlamında İstanbul türkülerinin incelenmesi, İstanbul Üniversitesi, Yüksek Lisans, 2014

(131128)

Ottoman *Türkü*

20 Mart 2016

Süleyman Şenel

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA SELEN DOĞRUMAN

The term *türkü* was discussed intensively in terms of identity, purpose and research techniques during the last ten years of the Ottoman Empire and the initial years of the Republic of Turkey. Field work among the people, however, only began with the official collection trips during the second quarter of the 20th century and their results was transmitted to music circles in printed notation collections. Additionally, these collected *türkü*s were introduced to mass audiences by means of vinyl records and radio broadcasts, sung especially by local (*maballâ*) and professional musicians. The use of the term *türkü* by science-art communities as a technical caption also contributed greatly to this process. Perhaps the term *türkü* won its greatest fame during this period. Moreover, it became widespread, having been attributed new meanings and perceptions.

Terms such as *Chant populaire*, *Volkslied* or *folk song* as used in folklore studies, which developed in the second half of the 19th century in Europe where initially translated as *halk şarkısı* by Turkist/nationalist Ottoman intellectuals – especially musicians – who followed the printed sources in this field. During the 1920s this term was turkified to *türkü*. In addition, they transformed the word into a term for a musical subform under the general headline of “folk music”, as well as into a technical term including all elements of the repertoire.¹

According to artists from Istanbul society influential among music communities during the first quarter of the 20th century *türkü* had an unnoticed place in the daily city life. Moreover, the term *türkü* met folk songs and especially anonymous songs sung by folk singers who came from different parts of the Empire territory, especially from Anatolia. They lived mostly in the suburbs in Istanbul, and used to perform in recreation spots, coffeehouses, taverns, country weddings and sportive recreational areas like jereed, footraces and wrestling; also they were invited to parties of reputable mansion owners. Within this context, *türkü* met traditional music genres, forms, types and variations. However, the term did not encompass particular cultural characteristics, such as a distinctive poetic form, lyrical topics, their metric-rhythmic or metric-melodic structures; their musical styles and forms, phonetic/dialectic features; traditional instrument timbres; performing locations or religious contexts.

¹ Mahmut Ragıp (Gazimihal) (1928:7) explains the process of defining anonymous songs as *türkü*, that have been notated after vocal or instrumental folk music performances or collected with different recording techniques, with these words: “We used this term to mean *chant populaire* but as the Germans call their songs *Lied*, we called our folk songs generally *türkü*. The term *şarkı* (song) is not known in Anatolia.”

Writing the History of Ottoman Music, edit. Martin Geve,

terc. Efkân Öpur; ve dgr, Würzburg 2015, p. 195-212.

İSAM DM -
238846.

KUZEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİ'NDE MANİ VE TÜRKÜ GELENEĞİ

Mani
130322
Tarih
131128

Salih ŞAHİN*

GİRİŞ

Kuzeydoğu'da Mani Geleneği:

Kuzeydoğu bölgesinde manilerin yüzyılları gelenekleri olarak, ticaretle, eğitimde, düğün geleneklerinde, tarım ve hayvancılıkta, sağlıkta, ekonomide, aile birliğinin ve kurallarının korunmasında, saygı-sevgi ilişkilerinde, iş veriminin artırılmasında, yurt sevgisinin aşılmasında, acılı ve neçeli günlerimizde dayanışmayı sağlamada, kısacası sosyal ve kültürel yaşamımızın her alanında uyguluyoruz. Maniler, Türkülerimizin ve âşık edebiyatımızın da temel kaynağıdır. Maniler eskiden gönül ilişkilerinin öğrenilmesinde önemli bir araçtı. Çünkü gençlerin sevgilerini belirtmesi o dönemde ayıp sayılırdı.

Bunun yanı sıra hayvanlarla diyalog kurup koyun ve sığır verimini artırmada, bebekleri uyutma ve onlarla adeta dertleşip stres atmada, gelin- kaynana geçimsizliği gibi sıkıntıların atılması ile etrafa hissettirilmesinde layla söyleyerek, annenin bebeğiyle dertleşerek rahadamasında maniler dert otağı olmuştur. Benim yaptığım bir araştırmada, bebek başında söylenen mutlu ve iyi huylu ezgili maniler nenni adını alırken, şikâyet ve dertleşmeyi konu edinen ezgili maniler ise layla adını almaktadır. Manilerimiz; düğün, bayram, hasretlerin kavuşması gibi durumlarda önemli bir araç iken, ölüm, savaş, acılı ve felaket durumlarında bayatı adı ile karşımıza çıkmaktadır.

Maniler Kuzeydoğu bölgesinde Türkülerin de önemli bir metin kaynağıdır. Mahalli ezgi ile maninin söylenmesi halinde mahnı adını alıyor. Bayatının ezgi ile uzun hava gibi söylenmesinde ise ağıt adını alıyor. Bayatının da ölüm bayatı, savaş bayatı gibi dalları vardır.(1)
Manilerimizin uygulama alanlarına göre bölümleri vardır. Şimdi size dikkat çeken konularda bazı örnekler verelim;
Düz Mani:

Düz Mani:

*A canım göyce goyun
Gidersen öyce goyun
Ağam senin ucundan
Dolanır beyce goyun*

*A canım ballı keçi
Memesi ballı keçi
Çekif गया başına
Tutuşdu yallı keçi*

*Arlar bala gelir
Bülbüller dala gelir
O yar beni seviyor
Dolanır yola gelir*

*A kızım nazlı koyun
Alaca gözülü koyun
Pendiri kesme kesme
Katuğı üzdü goyun*

*Ay oğlan haralısan
Köymeği garalısan
Hamı yüz söz söylesin
Dağların maralısan*

*Sakegalıma den düştü
Bilmirem neden düştü
Hamıya cavan oğlan
Mene de dedem düştü*

Cinaslı Mani:

*A canım güzel alma
Al, alma güzel alma
Ara bıyın güzeli*

Bedasıl güzel alma

23 Mayıs 2015

İLAHİ YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

İSAM DALI
227073

II. ULUSLARARASI ARAS HAVZASI SEMPOZYUMU 13-15 ARALIK 2011 - İĞDIR

THE SECOND INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARAS BASIN,
DECEMBER 13th - 15th - İĞDIR

İğdir Valiliği, Belli Eğitim Kültür Tarih ve Arkeoloji Araştırma Merkezi (BEKAM), İğdir Üniversitesi, TMMOB Mimarlar Odası Van Şubesi'nin organizasyonu ile İğdir Üniversitesi Karaağaç Sosyal Tesisleri Konferans Salonu'nda gerçekleştirilmiştir.

© Yayın Hakları
Prof.Dr. Oktay BELLİ

Kapak - İç Tasarım ve Uygulama
Muhammet S.KARACA

Ön - Arka Kapak Resmi
Aras Havzası - Sait KÜÇÜK (Sadık MİSKİN)

Düzeltili
Güzin Sühran BELLİ

Baskı ve Çiit
Zafer Ofset Ltd. Şti. Yenikapı Cad.
Eski Cezaevi Karşısı, No1 Yakutiye-ERZURUM
Tel: 0442 234 22 85 Fax: 0442 233 69 52
e-posta: zafergrafikofset@hotmail.com

İlk Basım 2012 Erzurum

Tüm Hakları Saklıdır. Kaynak Belirtmek Koşulu ile Yararlanılabilir.

İĞDIR VALİLİĞİ, İL ÖZEL İDARESİ YAYINI, NO:1
ISBN: 978-605-359-948-7

Kitapta Yer Alan Görsel Malzemelerin Çok Büyük Bir Kısmı, Makale Yazarı Tarafından Sağlanmıştır.
Kitapta Yer Alan Makalelerin Her Türü Bilimsel ve Yasal Sorumluluğu, Yazarlarına Aittir.

* Salih ŞAHİN, Gazeteci, Halk Bilim ve Araştırmacısı, Emekli Öğretmen, Kars-TÜRKİYE
e-posta: olcekgazetesi@mynet.com

TÜRK YURDU

Türk Ocakları Genel Merkezi Aylık Yayın Organıdır.
Yerel Süreli Yayın • Basıldığı Tarih: 04.01.2010 • ISSN1300-2323
7. Devre, cilt 30 (62) Sayı: 269 (630) 99. Yıl

SAHİBİ

Galip TAMUR

(Türk Ocakları Basın, Yayın ve Eđt. Hiz. İşl. Adına)

GENEL YAYIN MÜDÜRÜ

Prof. Dr. M. Çağatay ÖZDEMİR

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Prof. Dr. Necmeddin SEFERGİOĞLU

YAYIN KURULU

Yrd. Doç. Dr. Bahri ATA Dr. Süleyman ERYİGİT
Dr. İbrahim ATABEY Yücel HACALOĞLU
Dr. Fahri ATASOY Doç. Dr. Yunus KOÇ
Doç. Dr. Levent BAYRAKTAR Ömer ÖZCAN
Ömer BEKEC Yrd. Doç. Dr. Serdar SAĞLAM
Prof. Dr. Ali BİRİNCİ Yrd. Doç. Dr. Eriman TOPBAS
Nejat COĞAL Prof. Dr. Özcan YENİÇERİ
Galip ERDEM

AKADEMİK DANIŞMA VE HAKEM KURULU

Prof. Dr. Ülker AKKUTAY (Gazi Ü.)
Prof. Dr. Şerif AKTAŞ (Gazi Ü.)
Prof. Dr. Salim CÖHÇE (İnönü Ü.)
Prof. Dr. Mustafa ERKAL (İstanbul Ü.)
Prof. Dr. Feyzullah EROĞLU (Pamukkale Ü.)
Prof. Dr. Ali GÜLER (İzmit Baysal Ü.)
Prof. Dr. Ali Osman GÜNDOĞAN (Muğla Ü.)
Prof. Dr. Leyla KARAHAN (Gazi Ü.)
Prof. Dr. Bayram KODAMAN (S. D. Ü.)
Prof. Dr. Hasan ONAT (Ankara Ü.)
Prof. Dr. N. Hikmet POLAT (Gazi Ü.)
Prof. Dr. Mehmet ŞAHİNGÖZ (Gazi Ü.)
Prof. Dr. İsmail YAKIT (S.D.Ü.)
Prof. Dr. Bahaeddin YEDİYILDIZ (Hacettepe Ü.)
Prof. Dr. Dursun YILDIRIM (Hacettepe Ü.)

GENEL MERKEZ

Türk Ocağı Caddesi Prof. Dr. Osman Turan Sokakı Nu: 1 Balgat / ANKARA
Tel: 90(312) 284 35 90

İDARE YERİ

Sezenler Caddesi 4/12 Sıhhiye / ANKARA
Tel-Belgegeçer: 90(312) 229 69 74

YAZIŞMA ADRESİ

P.K. 429 Yenışehir / ANKARA

Elmek: turkyurdu@turkyurdu.com.tr

Türk Yurdu Web Sitesi: www.turkyurdu.com.tr

TEKNİK MÜDÜR: Erdoğan PAMUK

BÜRO: Yaşar GİRGİN

ABONELİK ve ABONELİK ÜCRETİ

Abonelik ücreti: Türk Ocakları Basın, Yayın ve Eğitim Hizmetleri İşletmesi
Türk Yurdu 257311 numaralı posta çeki hesabına, yurt içi ve yurt dışı havalere
in de T.C. Ziraat Bankası Necatibey-ANKARA şubesi 6565463-5001 numaralı
ka hesabına yatırılarak, P.K. 429 Yenışehir-ANKARA adresine yahut elmek veya
telefonla bilgi verilir.

URT İÇİ: Yıllık Ferdi Abone 60 TL. / Yıllık Kurum ve Kuruluş Aboneliđi: 125 TL.

URT DIŞI: Avrupa ülkeleri için yıllık 75 Euro / Diğer ülkeler için yıllık 100 Dolar

Yayınlanan yazıların muhtevasına ait sorumluluk yazarlarına aittir.

Yayınlanacak yazılar üzerinde yazardan müsaade alınarak gerekli

düzeltilmeler yapılabilir. Gönderilen yazılar yayınlansın

yayınlanmasın iade edilmez.

TÜRK OCAKLARI MERKEZ YÖNETİM KURULU

Genel Başkan: Nuri GÜRGÜR Üye: Prof. Dr. Orhan ARSLAN
Genel Başkan Yrd.: Yücel HACALOĞLU Üye: Prof. Dr. M. Çağatay ÖZDEMİR
Genel Sekreter: Prof. Dr. Orhan KAVUNCU Üye: Kerim ÜNAL
Genel Muhasep: Galip TAMUR Üye: Prof. Dr. İsa ÖZKAN
Genel Sekreter Yrd.: Prof. Dr. Rasih DEMİRCİ Üye: Dr. Fahri ATASOY
Genel Sekreter Yrd.: Dr. Bülent AKSOY

DENETLEME KURULU

Başkan: Prof. Dr. Celâl ER

Raportör: Efendi BARUTÇU

Üye: Cihat ALAGÖZ

KAPAK&SAYFA DÜZENİ: www.hakkiauslu.com

DİZGİ: REPROTON LTD. ŞTİ. (0312) 384 78 51-52

BASKI: EVREN YAY. A.Ş. Tel: (0312) 615 54 54

Ankara Konya Devlet Yolu 29. km. Oğulbey/ANKARA

İÇİNDEKİLER

0387

AYIN YORUMU • DTP'nin Kapatılması ve Etnik Fitnenin Geleceđi Nuri Gürgür	3
GÜNCEL • Dünyada ve Türkistan'da İklim Değişikliği Orhan Kavuncu	9
GÜNCEL • Bartholomeos Misyonunu Yerine Getirmeye Çalışıyor Mehmet Macit	13
DÜŞÜNCELER • Demokratikleşme Sorunu • Hasan Tunç	14
GÜNCEL • Ahmet Cevdet Paşa ve Fırka-i Islâhiye M. Fatih Sansar	17
Türkü Dosyası	
Türkü Deyip de Geçme Tanı • Mehmet Özbek	19
Türküler ve Eğitim • Nevzat Kösođlu	25
Fuzulî'yi Bilir misiniz? • Cemal Kurnaz	27
Türkülerin Tarihi ve Klasik Zamanı • Necmettin Turinay	32
Biz Bu Türküleri Sokakta Bulmadık • Bayram Bilge Tokel	37
Bir Türküye Sır Verdim Âleme Dedi Beni • Cengiz Aydođdu ..	41
Türkü Olgusu Bağlamında "Türkü" ve "Şarkı" Özkul Çobanođlu	46
"Zobalarında Guru da Meşe Yanıyor Efem" Türküsünün Bendeki Hikâyesi • Nâmık Açıkgöz	50
Geleneksel Müzik ve Türküler Üzerine • Metin Özarslan	53
Türkünün Aydınlar Arasında Yükseliş ve Düşüşü M. Öcal Oğuz	58
Bizden Önde Giden Türküler • Suphi Saatçi	62
Almanya'daki Türk İşçilerinin Türküleri Üzerine Ali Osman Öztürk	65
Gurbet Elde Kalan Türküler • Esmâ Şimşek	71
Sivas'ta Suda Boğulmalara ve Sel Baskınlarına Bağlı Söylenmiş Ağıtlar • Dođan Kaya	77
Türkülerin Muradı: İnceliklerin İnadı • Mehmet Can Dođan	85
Türk Halk Müziğinin Günümüz Türkiyesinde Yeri ve Karşılaştığı Sorunlar • Uğur Kaya	88
Türkünün Tarihçesi, Tanımı, Türk Dünyasındaki Yeri Ali Yakıcı	91
Muzaffer Sarısözen Hayatı, Eserleri ve Çalışmaları Armağan Elçi	99

Halk Şiirinde Türkü
-Tanım-Tasnif-İnceleme-Metin
Dr. Ali Yakıcı

Akçağ Yayınları / 859
Türk Halk Edebiyatı / 45

ISBN 978-975-338-851-1

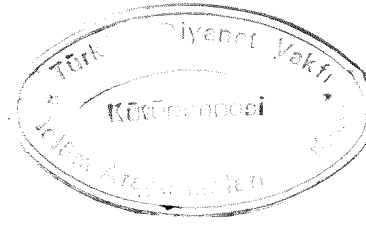
© Bu kitabın bütün hakları Akçağ A.Ş.'ne aittir.

Kitabın içeriği ile ilgili
tüm hukukî sorumluluk yazarına aittir.

Kapak / Emin Bebek
Sayfa Düzeni / Akçağ Dizgi Ünitesi
Baskı / Erek Matbaası 342 31 01
Büyük Sanayi 1. Cad. No. 17/1 İskitler - Ankara
1. Baskı / Ankara 2007

Akçağ Basım Yayım Pazarlama A.Ş.
Tuna Cad. No. 8/1 Kızılay-Ankara
Tel: (312) 432 17 98 - 433 86 51
Faks: 432 28 52

www.akcag.com.tr
akcag@akcag.com.tr

140 651

Halk Şiirinde TÜRKÜ

(191128)

-Tanım-Tasnif-İnceleme-Metin-

01 HAZ 2010

Dr. Ali YAKICI

Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi	
Dem. No:	170651
Tas. No:	714/22

AKÇAĞ

Ankara-2007.

genre of the *türkü* [q.v.] as opposed to the orientalist-scholarly genre (*şarkı*, from *şark* "Orient") deriving from Ottoman classical music, was to be strongly encouraged. Aşık Veysel, a blind member of the Alevi community, was the figurehead of this tendency which was to develop in particular alongside the political and social conflicts of the years 1970-80 in an evolution comparable to that of the *rebetika* genre in Greece.

Caught in a vice between the folklorism of the state, instrumental and identificatory, and the political peasant folklorism of progressive ideology, ethnography and ethnology have not found favourable ground for endogenous development in Turkey. Worth noting, however, is the long career of a folklorist of the school of Arnold van Gennep, namely, Pertev Nâili Boratav, who was the holder of the first Chair of Popular Literary Traditions created in the Faculty of Languages, History and Geography of Ankara University (1942). This chair sponsored intense activity in theses and in lecturing on folklore, and an archive of popular literature was created, but being judged subversive, Boratav's teaching and the chair itself were suppressed in 1948.

Paradoxically, it was from France, where he had then settled and in the context of the Centre National de la Recherche Scientifique, that Boratav was to produce a work, without equivalent in Turkey, on the folklore of this country. Field notes and archives—including those salvaged from the abolished University chair—were to constitute in some 6,000 pages, divided into around 100 "dossiers", the basis of an archive of Turkish folklore. Collected since 1927 (especially between 1939-51), the texts of oral tradition (tales, songs, fables, proverbs) are the nucleus of this corpus, which also includes information on diverse rituals and customs, popular magic, divination, popular medicine, etc.

This corpus is divided by Boratav into fourteen categories: 1. Various; 2. Works of popular poets (signed texts); 3. Epics and tales; 4. Tales and anecdotes; 5. Legends; 6. Proverbs, riddles, formulae; 7. Popular poetry (songs, quatrains, canticles); 8. Popular music, popular dance; 9. Games (including sport, theatre); 10. Beliefs; 11. Rituals (from cradle to tomb); 12. Material traditions (popular art, craft, dress, customs); 13. Religious institutions; and 14. Popular sciences (magic, folk medicine, ethnobotany, astronomy).

Within these categories, documents are classified according to the places where the information was collected; and the date and the name of the collector are specified.

Bibliography: P.N. Boratav, *Littérature orale (L'épopée et le Hikâye. Le conte et la légende. Les proverbes. Les devinettes, la poésie folklorique, la littérature des aşık)*, in *PTF*, ii; M.S. Ülkütaşır, *Türkiyede folklor ve etnografya çalışmaları*, Pubs. of the National Institute of Folklore, Ankara 1973; idem, *Türk folklor ve etnografya bibliyografyası*, Pubs. of the National Institute of Folklore, Ankara 1973; Boratav, *Folklore ve edebiyat*, Istanbul 1982; Tahir Alangu, *Türkiye folkloru el kitabı*, Istanbul 1983. (ALTAN GÖKALP)

TÜRKÜ (< *türkü*), designates in Ottoman Turkish (a) the folksong in general (sometimes more explicitly *khalık türküsü*) as opposed to the song belonging to Turkish art music, *şarkî* [q.v.], and (b) a genre of folksong, primarily identified by the melodies proper to it, with heterogeneous formal characteristics and a very broad thematic scope.

I. The majority of the folksongs of the *türkü* genre are anonymous, the rest have lyrics by folk poets

(*âşîk, saz şâ'iri*) whose names occur in the text. Formally there are two groups of differing importance:

A. The main corpus of the *türkü* genre is composed according to the original Turkish method of versification *parmak hisâbî* (*heдже wezni*) based on the number of syllables. The range is 5 to 16 syllables per line, the most common lengths being 7, 8, and 11 syllables. Frequently there is a refrain (*kavuştak, bağlama*) of one to six lines (sometimes consisting of two parts differing in syllabic lengths); the length of the refrain's lines need not be identical with that of the main lines. A feature of the syllabic metrical system is the caesura (*ölçüm, durak*), which is not placed at random (predominantly 4 + 3; 4 + 4; 6 + 5; 4 + 4 + 3) and may vary from line to line (e.g. 6 + 5 then 4 + 4 + 3). The rhyme (*kâfiye, ayak, yak*) is generally constituted by suffixes (and therefore often polysyllabic) and frequently assonantal (*yarım kâfiye*). The majority of these folksongs with a minimum of two and no specific maximum number of strophes fall into three main groups according to their rhyme patterns and the number of lines per strophe.

(1) Quatrains of the type *mâni* [q.v.]: A "composition" may be a stringing-together of already existing *mânis* (resulting in the rhyme scheme aaxa, bxbx, cxcx, etc.) that are thematically linked to each other by means of a word or words at the beginning of each component and frequently by the addition of a refrain (-b, -bb, -bbb, -bxbx, -bbxbx, etc.) or it may be an original composition of the same form.

(2) Quatrains that are basically of the poetic type *koshma* [q.v.]; not the folksong type called *koshma* which need not have the formal characteristics of the poetic type of the same name, the determining factor in naming a song *koshma* being the use of specific melodies with the rhyme schemes aaab (abab; xaxa), cccb, dddb, etc., or other less common patterns. *Türküs* of this type also occur with a refrain or with their every fourth line being a refrain: aaab (abab; xaxa), cccb, dddb, etc.

(3) *Türküs* with strophes of three lines (aaa, bbb, ccc, etc.) and, less commonly, of two lines (aa, bb, cc, etc.), both types also occurring with refrains as in (1); these, or part of these, may be truncated quatrains.

B. The remaining *türküs* comply, albeit often imperfectly, with the rules of the quantitative Arabo-Persian metrical system *'arûd* [q.v.]. These make use of only very few metres. As a large number of these *türküs* are at the same time in accordance with syllabic metres, and as folk poets generally cannot be supposed to have been familiar with the *'arûd* rules, doubts have been raised as to whether they should be placed within this category. The forms used are those of *dîwân* poetry (*ghazel, murabba'*, etc.) or adaptations of such. The various types are classified according to their specific metre and their individual melody and are mainly the *dîwân* (or *dîwânî*), *selâs, semâ'î, khalenderî, sahrandî*, and *wezni âkher*.

II. The *sine qua non* of the *türkü* is the use of a *türkü* melody, as lyrics of various forms and content sung on a *türkü* melody are all given this name. These are anonymous melodies with characteristics pointing to a Turkic origin. Musically, the *türkü* genre can be divided into two main categories usually referred to (after Béla Bartók) as:

A. *Parlando* melodies (*uşulsüz türküler, uzun hawâ*): Rhythmically free melodies of various types such as *kaşabashî, khorvat (khorvat), koshma (sic), bozlaş, maya, aghî* (part of the last have characteristics which place them in-between these two main categories), etc. These melodies are also differentiated according to regional characteristics, e.g. *Eğhin aghzi, Urfa aghzi*, etc.